

ning er omfattet af tavshedspligt, og hvem der – indenfor den enkelte myndighed – i givet fald kan træffe afgørelse om, hvorvidt en oplysning er omfattet af tavshedspligt.

Spørgsmålet om videregivelse af fortrolige oplysninger til en anden forvaltningsmyndighed er reguleret i det foreliggende lovforslags §§ 28–32. Bestemmelserne i § 28 og § 30–32 angår alene videregivelse af fortrolige oplysninger til andre forvaltningsmyndigheder. Uden for bestemmelserne falder således videregivelse af oplysninger til domstolene og folketinget, herunder folketingets ombudsmand samt til udenlandske myndigheder og privatpersoner. Om videregivelse af fortrolige oplysninger kan finde sted til andre myndigheder end forvaltningsmyndigheder og til private vil som hidtil bero på de herom gældende regler, f.eks. reglerne om oplysningspligt over for folketingets ombudsmand.

Justitsministeriet har tidligere over for folketinget i forbindelse med behandlingen af forslaget til lov om offentlige myndigheders registre redegjort for spørgsmålet om forvaltningsmyndigheders adgang til at videregive oplysninger til andre forvaltningsmyndigheder jfr. folketingstidende 1977/78, tillæg B, sp. 1013 ff. På baggrund af folketingets drøftelse heraf fik tavshedspligtsudvalget tillige til opgave at overveje tavshedspligtens betydning for, i hvilket omfang der kan og skal udveksles oplysninger mellem forskellige forvaltningsmyndigheder eller forskellige enheder inden for samme myndighed. Udvalgets overvejelser herom findes i betænkningen side 126–144 og 160–164.

Udvalget pegede på, at der i den danske forvaltningsproces gælder en undersøgelsesmaksime. Det vil sige, at det er forvaltningsmyndigheden, der som udgangspunkt skal sørge for at tilvejebringe de oplysninger, der er nødvendige for at en sag kan afgøres, og at dette bl.a. kan ske ved, at forskellige forvaltningsmyndigheder samvirker herom. Udvalget fandt, at dette er et værdifuldt princip, der indebærer store fordele for borgerne. Efter udvalgets opfattelse må opretholdelsen af dette grundlæggende princip og løsningen af de mange kontrolopgaver, som i øvrigt påhviler den offentlige forvaltning, forudsætte, at offentlige myndigheder i nødvendigt omfang får adgang til oplysninger, der findes hos andre offentlige myndigheder. Udvalget fandt imidlertid, at hensynet til borgernes tillid til forvaltningen måtte føre til, at offentlige myndigheders adgang til at videregive navnlig særligt følsomme personoplysninger måtte begrænses stærkt.

Justitsministeriet er enig med udvalget i, at løsningen af en række forvaltningsopgaver forudsætter, at myndigheder kan videregive også fortrolige oplysninger til andre myndigheder, men at det bør sikres, at videregivelse sker i så begrænset omfang som muligt.

På den baggrund foreslås det i lovforslagets § 28, at oplysninger om rent private forhold, herunder oplysninger om race, religion og hudfarve, om politiske, seksuelle og strafbare forhold, samt oplysninger om helbredsforhold og misbrug af nydelsesmidler og lignende, som udgangspunkt ikke må videregives til andre forvaltningsmyndigheder, medmindre den oplysningerne vedrører har givet sit samtykke hertil. For at sikre, at forvaltningsmyndighederne fortsat kan løse de opgaver, der er pålagt dem, er det dog fundet nødvendigt at medtage en undtagelse fra denne hovedregel, således at videregivelse kan ske, når det sker til varetagelse af private eller offentlige interesser, der *klart* overstiger hensynet til den, oplysningen angår. Undtagelsesreglen kan således kun anvendes, når det efter en konkret vurdering findes, at hensynet til de pågældende private eller offentlige interesser *åbenbart* overstiger hensynet til den, oplysningen angår. Det er endvidere nødvendigt at sikre, at myndigheder, der udfører tilsyns- og kontrolopgaver m.v. samt behandler ankesager, kan få kendskab til en myndigheds fortrolige oplysninger i det omfang, det er nødvendigt for løsningen af disse opgaver.

For så vidt angår oplysninger, der nok er fortrolige, men dog ikke er af den helt private karakter, der er omtalt ovenfor, foreslås det i forslaget § 28, stk. 3, at adgangen til at videregive oplysninger begrænses til de tilfælde, hvor det må antages, at oplysningen vil være af væsentlig betydning for den modtagende myndigheds virksomhed eller for en afgørelse, som denne myndighed skal træffe.

Justitsministeriet har overvejet, om det vil være muligt at gennemføre en tilsvarende begrænsning i adgangen til at videregive sådanne oplysninger inden for de forvaltningsmyndigheder, der varetager forskellige forvaltningsopgaver. Dette spørgsmål opstår navnlig i forhold til den kommunale forvaltning, idet den enkelte kommune og amtskommune varetager en lang række forskellige forvaltningsopgaver.

Det er et grundtræk ved det danske kommunestyre, at kommunalbestyrelsen fungerer som det øverste styrende organ med kompetence og ansvar for hele den kommunale forvaltning. Det betyder bl.a., at ethvert medlem af kommunalbestyrelsen kan forlange at blive gjort bekendt med de oplys-